Rezavý svět - Kubišová, Marta / Golden Kids

Odlétali čápi
od našeho krovu,
padly letní deště
do bzukotu včel.

Zvadly všechny růže
po mrazivém slovu,
můj hlas, že byl z kovu,
zrezivěl.

K vetešníkům chodím
léčit si tu ránu,
poznat tady, co nám hlodá rez.

Vždyť už i ta láska
zesnula nám v pádu,
chytila se, chudák, do želez.

Co si tu vyberem, dámy a páni,
hřebíky pro vlastní ukřižování,
mříže a závory, pár pevných zámků
nebo psí známku.

A podkovu pro štěstí,
snad se nám hodí,
každý ví jak to dnes
ve světě chodí.

Rezavé řetězy
z temného kouta
anebo pouta.

Opadalo listí
zeleného stromu,
přešlo smutné léto,
přišlo podletí.

Dala jsem své srdce,
dala bůhví komu,
teď je marně hledám
ve smetí.

Na kraj města chodím,
člověk světem zbitý,
pořád mi to nejde do hlavy.

Že tu vedle mýtů
jsou i jisté mýty,
co teď mezi smetím rezaví.

Co si tu vyberem, dámy a páni,
hřebíky pro vlastní ukřižování,
mříže a závory, pár pevných zámků
nebo psí známku.

Á!

Podkovy pro štěstí,
snad se nám hodí,

každý ví jak to dnes
ve světě chodí.

Rezavé řetězy
z temného kouta
anebo pouta.

Teď jsou větve holé,
nikde žádní čápi,
napadaly sněhy
na domovní práh.

Chtěla bych si zpívat,
o tom, co mě trápí,
ale hlas by nikam nedosáh.

A tak jenom chodím
mezi vámi všemi,
chandra se mi lepí na paty.

Svět, co dál se točí,
lhostejný a němý,
vůbec neví, že je rezatý.

Co si tu vyberem, dámy a páni,
hřebíky pro vlastní ukřižování,
mříže a závory, pár pevných zámků
nebo psí známku.

Ne!

Podkovu pro štěstí,
snad se nám hodí,
každý ví jak to dnes
ve světě chodí.

Rezavé řetězy
z temného kouta
anebo pouta.

Anebo pouta
anebo pouta.